

Oncovallès

FUNDACIÓ D'AJUDA ONCOLÒGICA

els personatges

Pere Cladellas i Ros (Granollers, 25-10-1945) i Carme Grau i Perramon (Granollers, 2-5-1952). Aquest matrimoni figura al capdavant des de fa 10 anys d'Oncovallès Fundació d'Ajuda Oncològica, tot ocupant els càrrecs al Patronat, respectivament, de president i vicepresidenta 1a. Aquest divendres, celebren a l'Hotel Ciutat el tradicional Sopar benèfic per la lluita contra el càncer. Més enllà del Patronat a la Junta destaquen: Antonia Mesas, Maria Sierra, Emili Lloret, Pepi Doncel, Joan Enrique, Anna Sánchez, Joan Carrizo, Mercè Navarro, Antonio Peláez, Pepita Puig, Joaquim Cirac i Ester Lara. El Comitè Tècnic Sanitari té igualment una gran transcendència i està integrat per: Dr. Carles Vallbona (president conseller); Dr. Miguel Hernández-Bronchud (president); Dr. Josep M. Campos (vicepresident primer); Dra. Guadalupe Peñalva (vicepresident segon); Dra. Eulàlia Cladellas, Dr. Miquel Nogué, Dr. Germà Morlans, Dr. Joan Solà, Carme Cortés (vocals), Ester Lara (secretària). Hi ha uns 250 socis, 1.000 voluntaris i col·laboradors... que atenen més de 1.400 persones. Al llarg d'aquests darrers 10 anys l'entitat ha fet un extens recorregut en el camp social i assistencial, fets que seran recollits en un llibre que serà presentat públicament el proper mes d'abril. En Pere i la Carme tenen dos fills: la Mònica de 42 anys i en Josep de 38.

Pere Cladellas Carme Grau

“Guanyarem la batalla al càncer!”

Aquest divendres celebren vostès una nova edició del Sopar benèfic per a la lluita contra el càncer.

PC: És una manera de seguir treballant en un projecte que ens il·lusiona i que afecta moltíssima gent.

CG: Ens ofereix també la possibilitat d'oferir a la gent en general i a la del Vallès especialment, unes taules rodones molt interessants amb grans professionals que coneixen bé els temes.

El millor d'aquests 10 anys?

CG: Veure acomplert gairebé un somni, ja que vam començar amb molt de temor i el camí recorregut ha valgut la pena. Oncovallès és una realitat, s'ha consolidat, té una important presència al carrer i incidència en la societat vallesana... I en tot aquest camí han intervingut i intervenen moltes persones: diversos ajuntaments del Vallès, com el de Granollers que ens ajuda ben especialment; voluntaris, col·laboradors, vostès els mitjans de comunicació que tant ens han ajudat...

PC: Jo destacaria la gran família que s'ha format en tots aquests anys i l'esforç que fem tots plegats per tal de lluitar contra el càncer, una malaltia que durant molts anys ha estat dimnitzada i que s'havia convertit gairebé en un tema tabú. Amb l'ajuda dels professionals, de les institucions, d'entitats com la nostra

i la tasca dels mitjans de comunicació, el tema del càncer i tot allò que comporta es mira d'una manera diferent.

Però segueix causant gran nombre de morts i la gent li té por...

CG: És natural que així sigui, ja que les seves conseqüències són ben conegudes i afecten moltíssima gent. La realitat, però, ens diu que es va avançant de mica en mica i que molts càncers, si hi ha una bona prevenció i s'agafen a temps, es poden curar. La gent ho sap i n'és ben conscient. Guanyarem la batalla!

PC: Qui menys qui menys pateix les seves conseqüències directament o indirectament. És una malaltia que marca molt les persones.

En el seu cas, com va començar tot plegat?

CG: Com moltes d'altres persones, nosaltres vam viure una situació familiar, la mort de la nostra mare Joana Ros Nicolau, que ens va marcar molt. Ens va deixar molt tocats. Tot va passar molt ràpid. Assistencialment vam ser ben tractats, però a nivell psicològic vam detectar que hi havia mancances i... va ser així com es va fer més fort el nostre compromís per a lluitar contra la malaltia del càncer.

Matrimoni unit per una causa comuna.

PC: En aquest cas les circumstàncies van ser les que van ser i van donar pas al

que van donar pas, a un projecte comú del qual ens en sentim molt satisfets, ja que comprovem que hi ha molta gent que rep una ajuda molt necessària.

CG: La meua experiència en el camp de la sanitat em va ajudar a fer aquest pas i, afortunadament, comptem amb professionals d'una gran vàlua que ens ajuden i assessoren des del Comitè Tècnic Sanitari, amb un insigne president Conseller com és el nostre estimat i admirat Dr. Carles Vallbona.

El pitjor d'aquests 10 anys?

PC: Hi ha hagut moments de dificultats econòmiques i d'altres problemes, però creiem que no és el moment de queixar-se... Ens caldrien uns quants mecenes per a fer més en el camp de l'ajuda i la investigació, però, ens conformem amb el camí recorregut.

CG: Veure que hi ha gent que es queda pel camí: amics, familiars, coneguts... Però tots ells seran ben recordats en el llibre dels 10 anys d'Oncovallès que presentarem ben aviat.

**ONCOVALLÈS
FUNDACIÓ D'AJUDA
ONCOLÒGICA**

**Hi ha uns 250
socis, 1.000
voluntaris i
col·laboradors...
que atenen
més de 1.400
persones**